

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Traveling on a Siberian Winter road

5 Jan, 05 - 23:31

GPS-pos: N67°28' | E153°42' | Alt: 11 M

It's the 5th of January 2005 and we are hiding out in our apartment in Srednekolymsk. The temperature outside today is -46°F, it's a clear sky and a light wind from the south.

Written by Johan Ivarsson

"Blime, this car has had it!", Julia hollered and continued: ? And there's 30 km:s to the next village!?

It was noon and the daylight was already fading away.

Behind us, with a shimmering red sky wheezing off in the horizon, we could see a couple of caribou's slowly walking across the big lake that we'd just passed with the Russian Jeep, UAS, right before the suspension gave up on the right wheel. A hundred meters ahead of us the road turned right, disappeared behind an array of bushes and continued it's way into the empty whiteness. The temperature, at the time we left Srednekolymsk was -49°F, but as we'd traveled into this extensive area of lakes and marshes there wasn't much that could stop the wind from making life even colder.

What do you do when your car break in the middle of nowhere?

This situation took place yesterday as we traveled towards the village of Oyondarnahk (which in the local tongue, yakut, means a three year old moose), for a visit to the local museum, study village life and meet some more interesting people. (More about this visit in a later dispatch.) This village is located 130 kilometers, as the crow flies, from Srednekolymsk and, like many other villages in this area, it is only possible to reach it by car during the winter, since it is surrounded by hundreds of small lakes and marshlands. These temporary winter roads are so bad that I'm amazed that it's possible to travel them at all!

No one could say exactly how long it would take us to reach the village but around three to five hours was to be expected, all depending on what state the road was in. And as I said before, it is really amazing that it is possible to use them at all! I think Julia's, our interpreter, description of them as a 'rollercoaster at Disneyland' is quite good (she's never been to Disneyland and neither have I, but anyway), if you then imagine that you are driving on a giant frozen potato field, which makes you bounce around in the car constantly, then I think you are getting close to the truth. It's impossible to relax at anytime since you always have to watch the road and at the same time hold on tight so to avoid hitting your head in the roof to hard. Even though Julia claimed that the road we traveled on yesterday was a good road compared to some others, I feel like I've been run over by the train!

Suddenly, after almost four hours slowly and bouncy traveling, it happened! Whilst going up a shore, all of a sudden the whole car shook hard and stopped. The suspension on the front right wheel was broke and driver explained to us that it wouldn't be possible to go any further with that car, not on this type of road. So there we were, standing in the middle of nowhere, on a road by which very few travel and with a temperature around -49°F. What do you do? Me and Mikael immediately started to discuss our options. We still had 30 kilometers to go before we would reach the village, a distance to far to walk in this cold, especially when it's starting to get dark and you have no idea what the road look like ahead. We could stay in the car and wait for the next one that would pass but we had no clue about when that would happen, it could take days. What we had forgotten, though, was that we actually were in Siberia, the land where the word problem doesn't have a meaning. Before we had come to a conclusion about what would be the best thing to do, Vasilij, the driver, had removed the broken suspension (every driver here is a great mechanic) and told us to get back in the car. We would just slowly, slowly move forward until the car broke down totally and then take a decision what to do.

We never had to take any decision. The road ahead of us was very good and one and a half hour later (six hours of total traveling time) we saw the streetlights from the village as we closed in on it. Soon we where walking around in the museum as nothing had ever happened. When the evening came, and it was time to go back home, the car had been fixed by the driver who had found a spare part somewhere in the small village. Five hours later, at 1 a.m. we stumbled into our apartment, exhausted from all new experiences and not least the eleven hours that we had spent on the road bouncing around in the car.

For the people that live in this areas this is normal life, this happens all the time they tell us, ?why worry??. Well, I guess they are right, but next time we are going out on the road, we will bring our satellite phone with us!

Att färdas längs en Sibirisk vinterväg

Det är den 5:e januari 2005 och vi är i vår lägenhet i Srednekolymsk. Temperaturen idag är -43°C, det är molnfritt och en lätt vind blåser söderifrån.

Skriven av Johan Ivarsson

?Vi kommer inte längre med den här bilen?, förklarade Julia och fortsatte sedan, ?och det är 30 km till närmsta by!? Det var mitt på dagen och det höll redan på att skymma. Bakom oss, med en skimrande röd himmel i bakgrunden, kunde vi se ett par vildrenar som sakta passerade över den stora sjön som vi just färdats över med den ryska Jeepen, UAS, strax innan stötdämparen på höger framhjul gick sönder. Hundra meter framför oss svängde vägen abrupt höger, försvann bakom några buskar och fortsatte sin väg in i det tomma vita landskapet. Temperaturen när vi lämnade Srednekolymsk var -45°C, men eftersom vi färdats in ett landskap full med små sjöar och våtmarker så fanns det inte mycket som kunde stoppa vinden från att göra livet än kallare.

Det här hände igår när vi var på väg till byn Oyondarnahk (som på det lokala språket, yakut, betyder treårig älg) för att besöka det lokala museet, studera livet i byn och träffa några intressanta människor. (Mer om själva besöket kommer i en senare rapport.) Den här byn ligger 130 kilometer, fågelvägen, från Srednekolymsk och som så många andra byar i det här området så går det endast att nå den med bil under vintern, eftersom den är omringad av hundratals små sjöar och våtmarker. Dessa temporära vintervägar är så dåliga att jag är förvånad över att det är möjligt att använda dem över huvudet taget!

Ingen kunde säga exakt hur lång tid det skulle ta för oss att komma fram till byn, men vi kunde förvänta oss att det kunde ta mellan tre och fem timmar, allt beroende på hur vägen såg ut. Och som jag sa tidigare, det är helt otroligt att det är möjligt att komma fram längs dessa vägar! Jag tycker att Julias, vår tolk, beskrivning av dem som en 'bergochdalbana på Disneyland' är ganska bra (hon har aldrig varit till Disneyland och inte jag heller, men hur som helst), om du sedan tänker dig att du färdas över en stor frusen potatisåker, som gör att du konstant kastas omkring inne i bilen, då är du nog ganska nära sanningen. Det är helt omöjligt att slappna av eftersom man alltid måste hålla ögonen på vägen för att samtidigt kunna hålla i sig hårt och parera guppen så att man inte slår huvudet i taket allt för hårt. Även om Julia påstod att vägen som vi färdades längs igår var en bra väg i jämförelse med vissa andra, så känns det idag som om jag har blivit överkörd av ett tåg!

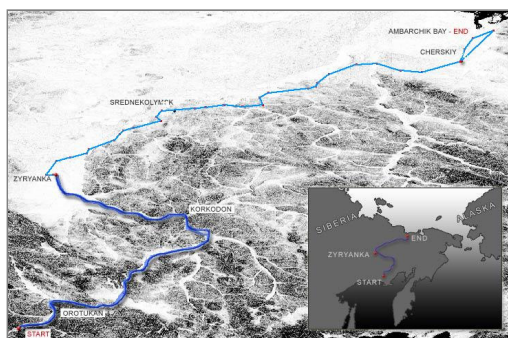
Plötsligt, efter det att vi i nästan fyra timmar sakta hoppat framåt, så hände det! När vi var på väg uppför en strandkant så skakade bilen plötsligt till hårt och stannade. Stötdämparen till höger framhjul hade gått av och vår chaufför förklarade för oss att det inte skulle var möjligt att fortsätta, inte på den här typen av väg. Så där var vi då, ståendes mitt i ingenting, på en väg längs väldigt få färdas och med en temperatur runt -45°C. Vad kan man göra? Jag och Mikael började genast att diskutera vilka möjligheter vi hade. Det var fortfarande 30 kilometer kvar fram till närmsta by, en sträcka alldeles för lång för att gå i den kylan, speciellt när det börjar bli mörkt och man inte har en aning om hur vägen ser ut framöver. Vi kunde stanna i bilen och vänta tills det att nästa transport passerade, men vi hade ingen aning om hur lång tid det skulle ta, kanske flera dagar. Vad vi dock hade glömt, var att vi faktiskt var i Sibirien, landet där ordet problem inte betyder någonting. Innan vi hade kommit fram till vad som skulle vara klokast att göra så hade Vasilij, chauffören, tagit av den trasiga stötdämparen (alla chaufförer här är väldigt duktiga mekaniker) och sa till oss att vi skulle sätta oss i bilen igen. Vi skulle försöka att sakta, sakta ta oss fram tills det att bilen gick sönder helt och hållet och sedan ta ett beslut om vad vi skulle göra.

Vi behövde vi aldrig fatta något beslut. Vägen framför oss var väldigt bra och en och en halv timme senare (sex timmars total restid) så kunde vi se lamporna i byn när vi närmade oss. Snart vandrade vi runt på museet som om ingenting hade hänt och när kvällen kom, och det var dags att åka tillbaka, så hade bilen blivit lagad av chauffören (som på något sätt hade hittat en reservdel som passade någonstans i den lilla byn). Fem timmar senare, klockan ett på morgonen, snubblade vi in i våran lägenhet, helt utslagna av alla nya intryck och inte minst på grund av de elva timmar som vi blivit omkringkastade i bilen under dagen.

Det här är normalt för de människorna som bor i dessa områden, sådana här saker händer hela tiden säger de, ?varför oroa sig?? Förmodligen har de rätt, men nästa gång som vi ger oss ut längs någon av dessa vägar så kommer vi definitivt att ta med oss satellittelefonen!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

[A small note regarding the choice of equipment during Arctic Travel](#) 3 Jan, 05 - 21:35

It's the 3rd of January in a grey and overcast Srednekolymysk. It's terribly cold out there, -55°F, but there's no wind. The New Year Celebrations is continuing with the same unhampered joy. The bar's

[The true Siberians](#) 1 Jan, 05 - 23:03

It is the first day of the new year, 2005, a Saturday in Srednekolymysk. The temperature is -49°F, weather is grey and raw, it is midday and the building of 12 apartments where we're living, is dead si

[What does you parents think Johan?](#) 29 Dec, 04 - 22:43

Written by Johan Ivarsson

We're in our apartment in Srednekolymysk. It's been a lovely clear day with a moderate wind from the south, -44°F outside and 55°F in the apartment.

"I woul

SEARCH

 Powered by CONTACT 3 expedition software